

Toprağın Duası

Bir zamanlar, uzak bir diyarın çömlek ustası, her sabah kahvesini yudumladığı sade fincanıyla dua ederdi: “Ruhum, toprağın sabrıyla şekillensin.”

Bir gün, fincanını bırakıp dükkânını kapattı ve izini kaybettirdi. Geride kalan tek şey, bu tezhipli tasvirdi.

Ortadaki fincan, sadeliği ve emeği temsil eder. Etrafını saran geniş, dalgalı yapraklar hayatın inişli çıkışlı yolculuğunu simgelerken, ince dallarda açan minik çiçekler ise sabırla beklenen umutları anlatır. Yapraklar, doğanın döngüsünü; çiçekler, ruhun narinliğini fısıldar.

Bu motifler, ustanın sessiz duasının ve kaybolan izlerinin tek tanığı oldu.

Belki de hâlâ o fincanda hayat bulan bir dua gizlidir.